

וזר וכי הרגש
 יב דע"ג וסר"ן
 יד דשנת
 טור מדברי
 זכ"ס פ סר"ן
 יד דשנת י טור
 פ סהמכ"ב פ ס
 סהמכ"ס
 יב דשנת ל שנת
 ט"ו מ ר"י נסס
 ז"ס ממ"ס
 כ"א וסר"ן פ"ב
 י"ג ב שנת ק"ח

מחמת חליו למשכב (מה) ואין בו סכנה . הגם לו שיש לו מיחוס שמלטער וחלס ממנו כל גופו שאין
 ח"פ ססולך כספל למסכב דמי (סהמיד פ"ב) (ח) (מו) אומרים לא"י (מו) לעשות לו רפואה אבל אין
מחללין עליו את השבת באיסור דאורייתא (מה) יאפי' יש בו סכנת (טט) אבר . ולחלל עליו ישראל
(ג) באיסור דרבנן בידים חיש מתירים (נא) אפילו אין בו סכנת (נב) אבר יו"א שאם יש בו סכנת
אבר עושין (נג) ואם אין בו סכנת אבר אין עושין יו"א שאם אין בו סכנת אבר (ט) (נד) עושין
בשינוי ואם יש בו סכנת אבר עושין בלא שינוי יו"א אפילו יש בו סכנת אבר אין עושין לו דבר
שהוא (נה) נסמך למלאכה דאורייתא ודברים (נו) שאין בהם סמך מלאכה עושין אפילו אין בו סכנת
אבר ודברי (נז) הסברא השלישית נראין . הגם (נח) מותר לומר לא"י לעשות (י) תצטיל לקטן שאין לו
מה לאכול דסתם לרבי קטן כחולס שאין בו סכנה דמי (ר) ירוחם נ"ב ח"ט ורמב"ן ורשב"ה) וכל שחסור
לעשות ע"י ישראל אפילו ע"י החולס צעמנו חסור אבל כשעושה לו הא"י (נב) מותר (יא) לחולס (ס) לסייעו
קלת דמסייע (סא) אין בו ממש (ב"י) : יח' להקוי דם (סב) ונצמנן עושים לו מדורה אפילו
בתקופת תמוז : ימ' כחולס שאין בו סכנה (יב) (סג) מותר בבישולי א"י : כ' יאין נותנין יין

באר היטב

עַם צִנְבֵּלָה וּבִ"פ הַבִּי"ח ע"ש : (ח) אומרים לֹא"י . ודוקא שְׁרִירָךְ
: בַּשֶּׁבֶת עָלְמוּ רַד"ך מ"א : (ט) עוֹשִׁין בְּשִׁמּוֹי . וְהִיא הַסְּבֵרָה הַג'
: יִרְאִים לְדַבְּרוֹ וְעִיּוֹן סֵעִיף זֶה בִּבְ"י וּבִאֲהֲרֹנִים וּבִיד אֲהֲרֹן :
(י) תִּצְטִיל . וּמוֹתֵר לְהִאֲכִילוֹ מִקֹּאֶה בִּידִים אִם אִלֵּא בַע"א אִו"ה :
(א) לַחֹלֶה לִסְיֵעוּ . הֵייוֹ שֶׁלֹּא"ה נִמְי מִתַּעֲבָדָא אִלֵּא שְׁמִסִּיע קָת
נֶגֶן אִינוּ יְהוּדִי שְׁכֹחַל הָעֵין וְיִשְׂרָאֵל סוּגֵר וְפִתַּח הָעֵין שִׁכְנֵם בּוֹ
כְּחֹל אֲבֵל אִם אִינוּ יֹכֵל לַעֲשׂוֹת בְּלִתי יִשְׂרָאֵל אֲסוּר . וּמִשְׁמַע שֶׁם

משנה ברורה

ה"ה לענין שאר מלאכות כגון ביטול וכדומה אפילו אם הוא בקדמה
חת אסור לבשל ולעשות בשארי מלאכות רק מה שצריך עכשיו בזמנים
אם הדבר כהול אין מדקדקין בכך וכדלקמיה [ח"א]: (מח) ואין
וסכנה. ר"ל סכנת מות וזין יש בו סכנת אבר או לא:
(מז) אומרים וכו'. ודוקא כשצריך להרפואה בשבת ענינו (כד) הא
שא"ל לה בשבת ימתין עד מו"ש אבל כשיש סכנה אסור להמתין
פמ"ג]: (מו) לעשות לו רפואה. אפילו במלאכה דאורייתא (כה) וה"ה
ואר צרכיו כגון לאפות ולבשל וכיוצא באלו אם צריך לכך: (מח) אפילו
כו'. דלא הותר לישראל לעבור על איסור דאורייתא כ"ז שאין נוגע
פ"ג ממס: (מט) אבר. עיין לעיל בס"ו וס"ט דיש אברים שנוגע
פ"ג (כו) וה"ה כיוצא בזה בשאר האברים אם הרפואה אומר שאם
א ירפאו האבר יוכל לבוא לפק"ג הרי הוא כשאר חולי שיש בו
סכנה: (נ) באיסור דרבנן. היינו (כו) כל השבותים ואפילו בלא
זינוי ומעטס דס"ל בדמקום חולי לא גזור: (נא) אפילו וכו'. דאם
ש בו סכנה אפילו רק לאבר אחד לכל הדעות [לבד מדעה אחרונה
ע"ש] מותר לישראל לחלל עליו בכל השבותים לרפואתו (כח) ואפילו
אינו חולה כלל בכל הגוף. כתב בח"א כל דבר שמותר לעשות ע"י
ישראל בחולי שאין בו סכנה אפילו יכול לעשות ע"י א"י מותר:
(נב) אבר. ואדלעיל ברש הסעיף קאי שהוא חולה שגם למשכב או
שמטער הרבה וחלה מזה כל גופו (כט) אבל אם בכל גופו אינו
חולה כלל רק שהוא חולה באחד מאבריו וגם באותו האבר אין סכנה
לבו"ע לא שרי להלל כ"א ע"י א"י (ל) וגם דוקא בדבר שהוא משום
צבות בעלמא דאז ע"י א"י נעשה צבות דשבות ושרי במקצת חולה
ובדלעיל בסיומן ש"י ס"ה: (נג) ואם אין בו וכו'. אף שהוא חולה
הכולל כל הגוף ס"ל דאסור לעשות ע"י ישראל ולדעה זו הסתיה

שער הציון

(כד) מ"א בשם רד"ך : (כה) רמב"ם בפ"ב מה"ם : (כו) פשוט : (כז) חילוק דבר שהוא נסמך למלאכה לאוריותא דלדעם רביעית אסור : (כח) מ"א
 וי"א : (כט) מ"א בשם המ"מ שהוא דעם זו וכ"כ הגר"א : (ל) מ"א וסמ"ג : (לא) הגר"א : (לב) שם : (לג) חו"ס ומג"א : (לד) ולפי דבריו
 חיושב דלא תקשה מלעיל ש"ט ס"א ע"ש : (לס) ע"ז : (לו) ע"ז כתיבוי הגר"א בכל הפוסקים חולקין על הרמב"ם שמחמיר בזה וכן פסק ספ"ח וז"ל
 לקמן בפ"מ ע"ז ס"ז : (לז) שם :

1. מנהל רשות מקומית או אגף תכנון ופיקוח עיריית יבנה
לקבל פסק דין : 7013-11